

РЕШЕНИЕ

№ 6291

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7624** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ срещу решение № 20137703/14.06.2021г. по НАХД № 8944/2018г. по описа на РС-София, НО, 16 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП 27-297-1/02.02.2018г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“. В жалбата касаторът излага, че решението е постановено при нарушаване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба Х. П. Х. чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС е правилно.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Х. П. Х. срещу наказателно постановление № НП 27-297-1/02.02.2018г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, с което на Х., на основание чл. 116, ал. 1 и чл. 117 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 71, т. 2 и чл. 72 от ЗЛЗ, поради това, че в качеството си на Началник отделение „Травма център“ към Клиника за интензивно лечение в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов ЕАД, [населено място], не е упражнил контрол и е допуснал на територията на поверената му структура да се развие вътреболнична инфекция.

С Решение № 20137703/14.06.2021г. по НАХД № 8944/2018г. по описа на РС-София, НО, 16 състав е отменено наказателно постановление № НП 27-297-1/02.02.2018г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са опорочили процедурата по установяване на нарушението и налагане на наказание. , които са опорочили процедурата по установяване на нарушението и налагане на наказание. Освен това СРС е счел, че в НП е необосновано, тъй като не се установява от доказателствата по безспорен начин, че Х. Х. е извършил на посочената дата и място административното нарушение, за което е съставено наказателното постановление.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

Касационната инстанция счита доводите на СРС за допуснато съществено нарушение на процесуалния закон при съставянето на АУАН и НП, за правилни. В АУАН, и в обжалваното НП не са описани достатъчно подробно обстоятелствата, при които е извършено нарушението – с какво именно действие или бездействие е извършено нарушението и как точно е допуснато на територията на отделението да се развие вътреболнична инфекция. Неясното описание, което е направено, пречатства нарушителя да разбере срещу какво именно нарушение следва да организира защитата си. Горното нарушение е самостоятелно абсолютно основание за отмяна на НП.

Административнонаказателната отговорност на д-р Х. е вменена за нарушение на чл. 71, т. 2 и чл. 72 от ЗЛЗ. Съгласно чл. 71, т. 2 от ЗЛЗ началникът на клиника, отделение и лаборатория планира, организира, контролира и отговаря за цялостната медицинска дейност в структурата, която ръководи. Според разпоредбата на чл. 72 от ЗЛЗ длъжностните характеристики на началник на клиника, отделение, лаборатория, на главната медицинска сестра, на старшата медицинска сестра (акушерка, лаборант, рехабилитатор) се определят въз основа на изисквания на Министерството на здравеопазването и се утвърждават от управителния орган на лечебното заведение за болнична помощ.

Не само от описанието на нарушението в АУАН и в НП, но и от събраните по делото

доказателства не става ясно какво е следвало да бъде дължимото поведение на началника на клиниката така, че да препятства развитието на вътреболнична инфекция. Обстоятелството, че в случая в лечебното заведение е имало констатирана вътреболнична инфекция, е безспорно установено. От описанието на нарушението в акта и НП не става ясно какво точно е следвало да извърши д-р Х. с цел да избегне или предотврати настъпване на такава инфекция. Няма данни да са давани каквито и да е предписания от страна на контролния орган за предприемане на конкретни действия във връзка с констатираната вътреболнична инфекция. Твърди се, че такива данни за вътреболнични инфекции има и за още случаи през 2017 година - общо 35. Следва да се обърне внимание, че се касае за едно от най-големите и най-натовареното лечебно заведение, приемащо и лекуващо тежки случаи. Общозвестно е, че в същото от години не достига финансиране, няма и необходимия обем от медицински специалисти като брой за полагане на всички възможни грижи за лекуваните пациенти обичайно в тежко състояние.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 400 лева, съгласно представения договор за правна помощ .

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20137703/14.06.2021г. по НАХД № 8944/2018г. по описа на РС-София, НО, 16 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП 27-297-1/02.02.2018г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ да заплати на Х. П. Х. от [населено място], съдебни разноски по делото в размер на 400 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.